

<p><i>Een lange stoet van mensen, van woorden van sporen van beelden van leven gaandeweg in ons geëitst in Zijn hand geschreven</i></p>	<p>De workshops geven ruimte om op een persoonlijke manier uitdrukking te geven aan het 'gaan over wegen'. De foto's en kernwoorden hieronder zijn een eerste hulpmiddel om aansluiting te vinden bij eigen 'reiservaringen'.</p>	<p>Tijdens de workshop zoeken we samen een manier om dit in een ets te verbeelden. De stap van woord naar beeld brengt denkwerk met zich mee : wat zou u/jij precies willen uitdrukken.?</p>	<p>Om straks te weten "WAT" te doen kun je nu beginnen met (jezelf) vragen te stellen. Door vragen te stellen stel je jezelf open voor onverwachte mogelijkheden.</p>	<p>Wat voor reiziger ben je eigenlijk? Een avonturier? Eentje voor gebaande wegen? Een zwerver, een zoeker, een ziener? Eéntje van vallen en opstaan?</p>
<p>Tot welk(e) kernwoord(en) voel ik mij aangetrokken?</p> <p>Wat trekt mij daarin aan?</p> <p>Herkennning? Herinnering? Verlangen?</p>	<p>Op welk punt voel ik mij op dit moment eigenlijk staan?</p> <p>Of kan ik een ervaring uit mijn herinnering opdiepen?</p>	<p>Voelt het sterk, klein, blij, verrast, zwaar, ingewikkeld of ...</p> <p>Hoe diep zit dit gevoel...</p>	<p>Wat zie ik eigenlijk aan landschap(pen), lucht(en), kleuren, geuren, ontmoetingen om mij heen?</p>	<p>Wat zie ik daarbij voor me?</p> <p>Zou ik al een (eigen) symbool of beeld hiervoor kunnen bedenken?</p>
<p><i>ter inspiratie enkele fragmenten uit een tekst van Huub Oosterhuis.</i></p>	<p><i>Hoever te gaan? En of er wegen zijn? Nooit meer gebaande. Hoeveel paar voeten zijn zij? Twee, drieduizend?</i></p>	<p><i>Niet hier hun vaderland, en schaamteloos wagen zij alles Soms wordt woestijn oase waar zij komen.</i></p>	<p><i>Hun stoet is zonder einde en getal Tel maar de sterren. Zij weten van de Stad met fundamenteën.</i></p>	<p><i>Omdat zij willen leven als nog nooit - angstig te moede zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.</i></p>